

SXEDIO.H15

16.7.1960 (Μέρος 4): ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΗΣ

Στη Συνθήκη Εγκαθίδρυσης της Κυπριακής που μονογραφήθηκε στις **6.7.1960** στη Λευκωσία προβλέπονταν λεπτομερείς διευθετήσεις για το θέμα της ιθαγένειας των κατοίκων της Κύπρου, που μέχρι την ημέρα της ανεξαρτησίας ήταν βρετανοί υπήκοοι.

Με τη μεταβίβαση της εξουσίας έγινε πολιτικοποίηση των κατοίκων, οι οποίοι απέκτησαν την Κυπριακή ιθαγένεια, αν συγκέντρωναν τα πιο κάτω προσόντα και έμειναν στην Κύπρο στα πέντε χρόνια πριν από την ανεξαρτησία:

Έγιναν βρετανοί υπήκοοι με βάση τα διατάγματα προσάρτησης της Κύπρου, που εκδόθηκαν από το **1914** μέχρι το **1943**.

Ή είχαν γεννηθεί στην Κύπρο μετά την **5η** Νοεμβρίου, **1914** ημέρα της προσάρτησης.

Ή γεννήθηκαν από πατέρα που έγινε Βρετανός υπήκοος, είτε με την πολιτικοποίηση του **1914**, είτε με την γέννηση του μετά την προσάρτηση.

Επιπρόσθετα, οποιοδήποτε πρόσωπο Κυπριακής καταγωγής που δεν ήταν βρετανός πολίτης πριν από την ανεξαρτησία είχε (και έχει) το δικαίωμα να ζητήσει να γίνει πολίτης της Δημοκρατίας.

Για ν'αποφευχθεί σημαντική μεταβολή της δημογραφικής σύνθεσης, έγινε πρόνοια ότι μόνο σε **1920** πρόσωπα που θα γίνονταν μέλη της ελληνικής Κοινότητας και **480** πρόσωπα που θα γίνονταν μέλη της Τουρκικής κοινότητας θα μπορούσε να απονεμηθεί η Κυπριακή ιθαγένεια κάθε χρόνο. Οι αριθμοί όμως αυτοί θα μπορούσαν να μεταβληθούν ύστερα από συμφωνία μεταξύ του Προέδρου και του Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας.

Οι πιο πάνω αριθμοί καθορίστηκαν για να καλύψουν πρόσωπα που δεν ζούσαν στην Κύπρο στο διάστημα των πέντε χρόνων πριν από την ανακήρυξη

της Δημοκρατίας, αλλά έμεναν είτε στην Ελλάδα είτε στην Τουρκία, είτε και σε άλλες χώρες, αν υπήρχε ενδεχόμενο να μείνουν χωρίς υπηκοότητα.

Ακόμα σημαντικότερο, όμως ήταν το δικαίωμα που παραχωρήθηκε σε πρόσωπα Κυπριακής καταγωγής, δηλαδή που κατάγονταν από Κύπριο πατέρα, ανεξάρτητα από την υπηκοότητα ή την χώρα στην οποία έμεναν, να ζητήσουν να γίνουν πολίτες της Δημοκρατίας.

Αυτό σήμαινε ότι οποιοσδήποτε καταγόταν από Κύπριο πατέρα μπορούσε να γίνει Κύπριος υπήκοος, οποτεδήποτε αποφάσιζε.

Για τις πιο πάνω περιπτώσεις καθορίστηκε ότι η αναλογία μεταξύ Ελληνοκυπριακής και Τουρκοκυπριακής καταγωγής προσώπων που μπορούσαν να γίνουν Κύπριοι υπήκοοι σε οποιοδήποτε χρόνο ήταν 4 προς 1. Σε περίπτωση που η αναλογία αυτή ανατρεπόταν εκ των πραγμάτων, τότε έπρεπε ν'αποκατασταθεί στα επόμενα χρόνια.

Στους πολίτες της νέας Δημοκρατίας δόθηκε το δικαίωμα να ζητήσουν να ξαναγίνουν βρετανοί υπήκοοι με πολιτογράφηση σε διάστημα δύο χρόνων μετά την ανεξαρτησία.